



Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Peccator est vinctus, captivus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

jus Sæculi, panis est servi. Petrus Cell. l. 15. depone fervorum.

Non regnet peccatum in vestro mortali corpore. Rom. 6. 12. Vides, ante quos reges statuaris, ô homo! ante quos præsidet peccatorum; si culpa regnat. Quot peccata, quot vitia; tot reges. S. August. in Pl. 118. S. Chrysol. f. 113. non dixit, non veniat ad vos; non dixit, non provocet, non titillet; sed *non regnet*, non dominetur. Cur sic loquitur? non videtur S. Paulus invenisse frenum, quò validius homines coërceret à peccato; quàm dicendo; *non regnet peccatum*: quia hoc vi, & meritis, Sanguinis Christi, velut ferrò, constrictum, & mancipium hominis, factum est; cuius ille antè miser captivus erat. Did. Niss. Pol. cœl. p. 1. l. 4. c. 6.

Ex Patribus, & alijs.

Succumbere, & cedere, vitijs, & animi perturbacionibus, est extrema servitus. Clem. Alex. l. 2. Strom.

Iustus, quidquid malorum ab iniquis dominis irrogatur, non est poena criminis, sed examen virtutis. Proinde bonus etiamsi serviat, liber est: malus autem, etiamsi regnet, servus est: nec unius hominis; sed, quod gravius, tot dominorum, quot vitiorum. S. August. de Civ. l. 4. c. 3.

Conditio servitutis jure intelligitur imposta peccatori. S. August. de Civit. l. 19. c. 14.

Non erat ullus servus olim: Deus enim, cum hominem formârat, servum illum nequaquam fecit, ac liberum. - è peccato servitus orta est. S. Chrysol. tom. 6. tr. in terræ motum.

Vitiorum omnium dux, atque imperator, diabolus. S. Gregor. Nyss. l. de vita Moyfis.

Abjicere debet habitum servitutis, qui se regem credit divinitus consecratum. S. Chrysol. f. 23.

Leo est rex omnium animalium; & diabolus etiam est rex omnium malorum. S. Bonaventura in Pl. 39.

Qui peccat, diaboli jussu exequitur, & voluntatem, Olympiodorus in Eccl. 8. 12.

§. VI.

Peccator est vincus, captivus.

Vincus, qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis. Il. 5. 18. Peccatum vocat vanitatem: quia ut ait Hieronymus, facientibus peccatum facile textitur; & adeò inane est in se, ac futile, ut aranearum tela. Sed, cum inde exire voluerimus, solidissimis vinculis neclimur. Peccata ergo sunt funes, 1. quia fiunt ex filis, id est, rebus, & voluptatibus, vanissimis, & levisimis. 2. quia distorta sunt, ut funes. 3. quia invicem connexa. Samson ligatus Symbolum peccatoris. Chaldaus vertit: *qui incipiunt paulatim peccata; augentq., ut crescant; & fortia fiunt, ut vin-*

culum plaustris. Sicut bos, vel equus, dum primum curru jungitur, salit, recalcitrat, jugumque conatur excutere, & manere liber; at ubi jugum subijt, eique affluet, sponte illud subijt; imò ex habitu adit, mox ut à præsepio solvitur, esto in illo ipsi sudandum, & gemendum sit: ita homo initio peccati onus averfatur; at ubi ei affluevit, sponte illud subijt; & quasi in dolore, & gemitu suo, ridens, ad illud ex consuetudine procurrit. S. August. in Pl. 52. vè his, qui trahunt peccatum suum sicut restem longam! Quid est aliud, quàm vè his, quorum manus connectunt iniquitatem? sed non vis modò dirumpi vincula tua: quia non sentis vincula tua; etiam delectant te, & voluptati sunt. Senties in fine, cum dicetur: *ligate illi manus, & pedes.* Cornelius hic.

Quadruplici alphabeto Jeremias deploravit quatuor captivitates: quarum prima sub Theglathphalasar. 4. Reg. 15. Secunda sub Salmanazar. 4. Reg. 17. Tertia sub Nabuchodonosor. 4. Reg. ult. Quarta sub Tito, & Vespasiano in Ecclesiastica historia. Quæ significant quatuor captivitates, quibus diabolus captivat animam peccatricem. Prima est in consensu, secunda in opere, tertia in consuetudine, quarta in desperatione. Hugo Card. in 2. Paral. 35.

Nabuchodonosor. Jer. 52. 10. id est, diabolus, victa animâ occidit principes Juda, contritionem cordis, manifestationem oris, satisfactionem operis! Occidit omnes filios regis, merita anima: excœcatur rex, orationis lumen; peccator ducitur in Babylonem, id est, confusionem, & ignominiam; & vinculis ligatus manet in manu diaboli. de Rampellogis. Diabolus.

Quomodo sedet sola &c. Thr. 1. 1. Tropologicè: anima sola sedere dignè plangitur, quasi vidua exuta virtutum bonis; quòd se domino subjugaverit Chaldaeorum: sponsumque contempserit pubertatis sue. Chaldaei namque *captivantes* interpretantur. Captiva ergo anima ducitur, cum à folio cœlestis patriæ virtus subacta sub potestate demonum redigitur. S. Paschas. hic.

Misit in carcerem. Act. 12. 4. Carcer signat peccati mortalis statum. Est tenebrosus, & significat peccatum superbia. Secundo est subterraneus; ecce avaritia. Tertio foetet; ecce luxuria. Quarto est solitarius; ecce invidia. Quinto est humidus; ecce gula. Sexto in carcere est desperatio; ecce ira. Septimo in carcere nihil operatur; ecce peccatum acedia. S. Vinc. Ferr. l. de S. Petro ad vincula. Petrus dormiens significat peccatorem in carcere peccati dormientem inter duos milites, scilicet Angelum bonum, & Angelum malum. Id. ib.

Malitia est fumus, per quem diabolus peccatores suspendit in Internali patibulo: & nesciret, per quid suspenderet eos, nisi ipsi apporarent ei funem, per quem suspenduntur. S. Albertus M. l. de S. Clem. M.

§. VII.